

= 412 =

Η ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ

ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΙΒΑΔΑΣ

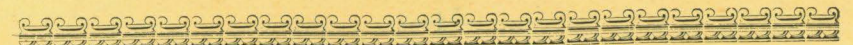
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL. 52.413.0002

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ
ΑΡΧΟΣΤΟΛΙΟΝ — 1914

ΤΥΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΤΟΥ

Ἡ Ἐπιάνησος ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν ὠμοτάτην κατὰ τῶν φιλελευθέρων ἀνδρῶν τῶν νήσων, ἰδίως κατὰ τῶν ῥιζοσπαστῶν Κεφαλληνίας, ἐνθα διεδραμάτισεν, ἐξορίας εἰς ξηροσκοπέλους, φυλακίσεις, ἀπαγχονισμούς, Στρατοδικεῖα, δεσμεύσεις καὶ καταστροφὰς Περουσιῶν καὶ ἐπὶ πίνακι κεφαλὰς.

Περιγραφή ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Ἐπαμεινώνδου Ἀννίνου.

Ὁ ἀποβιώσας γηραιὸς τῆς Ἐπτανήσου ἀγωνιστῆς Γεράσιμος Λιθαδάς ἐξ εὐγενῶν γονέων ἔλκων τὸ γένος εἶδε τὸ φῶς τῆς γεννήσεώς του ἐν ἔτει 1789 ἐν τῇ κώμῃ Ἀγκῶνος περιοχῆς Θηναίας τῆς πρώτης καὶ μεγίστης τῶν Ἴονίων νήσων Κεφαλληνίας.

Ἀμα περαιώσας τὰς προκαταρκτικὰς καὶ ἐγκυκλίους αὐτοῦ σπουδὰς ἐπὶ τοῦ πατρίου ἐδάφους μετέβη εἰς Ἰταλίαν, ὅπου διήλθεν ἐν τῇ ἐν Παβίᾳ καὶ Βουλωνίᾳ Πανεπιστημίῳ τὰς νομικὰς αὐτοῦ σπουδὰς κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁπείων ἐφέλκυσε τὴν συμπάθειαν τῶν διακεκριμένων διὰ τὰ φῶτά των καθηγητῶν καὶ ἄλλων διαπρεπόντων ἰδία ἐν τῇ ἐν Παβίᾳ Πανεπιστημίῳ. Ἐκ φύσεως πεπροικισμένος εὐγενῆ καὶ φιλελευθέραν ψυχὴν, ὡς εἰκὸς, ἀπέκτησε τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν σύντονον ἐπέστησε προσοχὴν ὄλων τῶν μᾶλλον φιλελευθέρων καὶ ἐξόχων τῆς Ἰταλίας ἀνδρῶν καὶ διαφόρων σπουδαίων ὁμογενῶν, μεθ' ὧν ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐν Βολωνίᾳ Ἐθνικὸν Κομιτάτον. Ἐμπλεως τοιοῦτου ὑπὲρ τῆς Ἰταλικῆς καὶ τῆς ἡμετέρας ἐθνικότητος ἐνθουσιασμοῦ ἐπανήλθεν εἰς τὰ ἴδια κομίζων μεθ' ἑαυτοῦ, πρὸς τῇ παιδείᾳ, τῇ διανοητικῇ ταύτῃ τροφῇ, καὶ τὸν ὠραῖον καὶ φωταυγῆ ἠθικὸν τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας αἰσθημάτων, κόσμον οὐτινος αἱ ἀκτῖνες τῆς ψυχῆς ἐξήστραπτον ἐν τῇ μέσῳ τοῦ σκότους τῆς δουλείας καὶ τῆς τρομοκρατίας τοῦ ξενισμοῦ. Τὸ σιδηροῦν τῆς Ἀγγλικῆς δεσποτείας δίκτυον διὰ τοῦ Μαυριτανδαίου Συντάγματος ἦτο ἤδη ἐρριμένον, καὶ μεθ' ὅλης τῆς τότε κυβερνητικῆς ἐπισημότητος ἐπικεκρωμένον, δι' οὗ ἀπηγορεύετο πᾶσα ἐθνικὴ ἐκδήλωσις, πᾶσα παρατήρησις, πᾶσα οἰαδήποτε κρίσις ἢ καὶ ἐλαχίστη ἔκφρασις ἐπὶ τῶν ἀπολύτων μοναρχικῶν καὶ αὐθαγῶν τοῦ Συνταγματικοῦ ἐκεῖνου χάρτου διατάξεων

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΕΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ἀπαδουσῶν καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης τοῦ 1815, δι' ἧς ἡ Ἑπτάνησος ἐτίθετο ὡς κράτος ἠνωμένων νήσων αὐτονόμων, ἀνεξάρτητον καὶ δημοκρατικὸν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν καὶ ἐγγύησιν χάριν τῆς ἀσφαλείας καὶ εὐδαιμονίας δέθεν τῶν κατοίκων του ὡς ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῆς θέσεώς του πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς μικρᾶς Ἑλληνικῆς γωνίας, ἐνῶ ἐνεκυμονεῖτο ἡ ἐναρξὶς τοῦ Ἱεροῦ τοῦ 1821 Ἀγῶνος.

Ἐν ἔτει 1820 ἐνυμφεῦετο τὴν ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας ἔλκουσαν τὸ γένος Κυρίαν Ἀννὴν θυγατέρα Κόμητος Σπυρίδωνος Μεταξᾶ, νέαν καταπληκτικῆς ὠραιότητος πεπρωκισμένην μεθ' ἧς τὰς ἀρετὰς τῆς φύσεως καὶ τῆς ἠθικῆς. Οὕτως ἡ Θεία Πρόνοια εὐδοκοῦσα συνέδεε διὰ τοῦ ἀγίου τῆς καρδίας αἰσθήματος δύο ὑπάρξεις προωρισμένας ἐπὶ τῆς σικηνῆς τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ δράματος τῆς παλιγγενεσίας τῆς διὰ λαμπρᾶς σελίδος κοσμοῦσης ἤδη τὴν ἱστορίαν.

Ἐν ἔτει 1821 ἐξερρήγνυτο ἡ αἱματηρὰ καὶ μεγάλη ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐπανάστασις, ἐπόμενον δ' ἦτο νὰ ἀφυπνίσῃ τὸ Ἐθνικὸν τῶν Ἑπτανησίων αἶσθημα, ἰδίως δὲ τῆς μεγαθύμου Κεφαλληνίας.

Συνεπεία δὲ τοιοῦτου ἐξεγερθέντος Ἐθνικοῦ φρονήματος ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ φιλότουρκος Ἀγγλικὴ δεσποτεία ἐπέπεσε λαῦρος καὶ διὰ τῆς ἀρχόντης, τῶν μαστιγώσεων, τῶν δεσμεύσεων, τῶν πυρπολήσεων καὶ καθειρξεῶν προσεπάθει παντὶ σθένει νὰ περιστείλῃ, καταπνίξῃ καὶ εἰ δυνατόν ἐξαφανίσῃ ἀπὸ τῆς καρδίας τῶν Ἑπτανησίων τὸ Ἐθνικὸν αἶσθημα, ὑφ' οὗ ἀνεφλέγοντο καὶ τοιουτοτρόπως ματαιώσῃ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοιοῦτων κινδύνων καὶ διὰ σημαντικῶν χρηματικῶν βοηθειῶν καὶ προσωπικῶν θυσιῶν ἐξυπηρετουμένην Μεγάλῃν τῶν Ἑλλήνων ἰδέαν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος.

Ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης πραγμάτων κατάστασεως ὁ Λιβαδάς, ἀψηφῶν πάντα ἐκ τῆς τρομοκρατίας κίνδυνον, ἐνήργει δραστηριώτατα πρὸς ἀναζωπύρωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ αἰσθήματος, συνεκέντρον τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτῶν πρὸς ἀποστολὴν χρημάτων, ἀνοίγων τὸν οἶκόν του εἰς τοὺς πρόσφυγας τοὺς ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς θηριωδίας καταδιωκομένους, ἐδέχετο ἐπιτροπὰς, περιέθαλπε ἐκ Πελοποννήσου καὶ Σπερχειᾶς Ἑλλάδος προσερχομένους δυστυχεῖς, ἐν ἐνὶ λόγῳ οὗτός τε καὶ ἡ ἀξιότιμος σύζυγός του, εὐγενῶς ἀμιλλώμενοι περὶ τὸν ἀγῶνα τῶν καλῶν πατρίων καὶ ἐνδόξων ἔργων ἐνέπνεον ἀπανταχοῦ τὸ θάρρος παροτρύνοντες τοὺς πολίτας πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ κοινοῦ Πανελληνίου ἀγῶνος.

Διακοπέντος τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγῶνος ἡ ἀσπλαγχνος διπλωματία τὰς

πολυτίμους θυσίας τοῦ Πανελληνίου περιώριζεν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν μικρᾶς αὐτοῦ γωνίας.

Ὁ Λιβαδάς, πυρὴν τοῦ Ἐθνικοῦ αἰσθήματος καταστάς, νέου προκατήρξατο σταδίου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1830 χρονολογουμένου. Κατήρτισεν οὕτως ἀντιπολίτευσιν οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων ἀναφαινομένων ἐν τοῖς συνταγματικοῖς καὶ κανονικοῖς κράτεσιν, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἀπέναντι τῆς βίας δεσπότητος ἀπολύτου καὶ ἀνευθύθου ὑπενθυμίζουσαι τὴν μᾶλλον ἀποτρόπαιον ἐκείνην ἐποχὴν τῶν χριστιανομάχων Καισάρων, Νερώνων καὶ Καλλιγούλων, συνεπισύρουσι καταστροφὰς καὶ βασάνους εἰς τοὺς ἀποτολμῶντας νὰ ἐξελέγξωσι τὴν τυραννίαν τῶν καὶ διαδώσωσι τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας.

Τῆς ἐλευθερίας ταύτης προαπιστῆς ἀναδειχθεὶς ὁ Λιβαδάς ἐστηλίτευε μετὰ θάρρους καὶ εὐτολμίας πᾶσαν κατάχρησιν, βιαιοπραγίαν καὶ αὐθαιρεσίαν τῆς κυβερνήσεως.

ὑπερασπιζόμενος ἀνευδότης τὰ καταπατούμενα τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ δικαιώματα καὶ διαφωτίζων αὐτοὺς περὶ τῶν πραγματικῶν τοῦ τόπου ἀναγκῶν καὶ τοῦ μέσου τῆς θεραπείας τῶν πᾶσαν κατέβαλλε προσπάθειαν πρὸς ἴδρυσιν συλλόγων ἐπὶ σκοπῷ νὰ συγκεντρώσῃ ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς συνεργουμένων τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐνέργειαν πρὸς μόρφωσιν καὶ παγίωσιν τῆς Κοινῆς γνώμης, βαθμιαίαν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πατριωτικῶν ἐκείνων ἀρετῶν, αἵτινες ἐπὶ τέλους πάσης ὑλικῆς κατισχύουσαι βίας, γίνονται παραίτιοι τῆς κοινωνικῆς παλιγγενεσίας καὶ ἀναπλάσεως.

Ἄλλ' ὁ ἀκάματος Λιβαδάς δὲν περιωρίσθη μόνον ἐντὸς τοῦ κύκλου τούτου τῆς πρακτικῆς ἐνεργείας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ νευρώδους καὶ ὄλως ἀκραιφνοῦς πατριωτικοῦ καλάμου τοῦ ἀπηύθυνεν ἐντόνους ἀναφορὰς καὶ ὑπομνήματα καὶ διαμαρτυρήσεις ὅτε μὲν πρὸς τοὺς Ἀρμοστὰς, ὅτε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ πολλῶν συχνότερον πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον.

Ἐν ἐποχῇ μάλιστα, καθ' ἣν οὐδὲ ἔγχος δημοσιογραφίας ὑπῆρχεν ἐν Ἑπτανήσῳ, ὁπότε κατεδικάζετο καὶ ἡ ἀπλή ὑπόνοια καὶ αὐτὸς ὁ περὶ ἐλευθερίας λογισμὸς ὡς ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας, δὲν ἀπεδειλία οὐδὲ οὐδαμῶς ἀπέκαμνεν, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἰδιαξούσης αὐτῷ εὐτολμίας ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐφημεριδογραφίαν τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης κεραυνοβόλους διατριβὰς καθαπτομένας τῶν ὡς εἴρηται αὐθαιρέτων καὶ μισελευθέρων πράξεων καὶ κακώσεων ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ τραγίλου τῆς πατρίδος του ἐνθρονισμένων τυράννων καὶ μισθῶν αὐτῶν δογάνων.

Ἡ τὸν ὡς ἐκ τῆς πορείας τοῦ γηραιοῦ τούτου πρωταγωνιστοῦ ἐ-

πικείμενον εις τὰ καταχθόνια αὐτῆς σχέδια κίνδυνον διορθῶσα Ἀγγλοῖονος Κυβέρνησις ὥμοσε τὴν ἐξόντωσιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἀρτυπαχοῦς τότε οἰκογενείας του.

Ἀπεφάσισεν ὅθεν διὰ παντὸς ἀθεμίτου, παρκινόμενου καὶ συκοφαντικῆς σκευωρίας μέσου ὁ Ἀρμοστής Ἄδαμς διὰ τῶν κυβερνητικῶν αὐτοῦ ὀργάνων καὶ κατηγορήσεν αὐτὸν ἐπὶ ἐγκλήματι ἐσχάτης προδοσίας ἐν ἔτει 1830

Ἡ ὥς ἐκ τῆς κατηγορίας ταύτης ἐξυφανθείσα πολιτικὴ καταδίωξις, κατετρόμαξε τὴν Κεφαλληνίαν καὶ αὐτόπτης αὐτῆς μάρτυς ἐγένετο ἡ γενναῖοφρων Κέρκυρα μετὰ ἐννεάμηνον κάθειρξιν ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ φρουρίου τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἀδελφῆς ἐκείνης νήσου καὶ μετὰ ἀνυπολογίστους χρηματικὰς ζημίας, παραιωθείσα ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητά του δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου καὶ τὸ ἀνυπόστατον τῆς τεχνουργηθείσης κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας.

1833. Ἐπὶ τῆς Ἀρμοστείας Λόρδου Νούγαντ νέα πολιτικὴ καταδίωξις ἐνήργηθη ὁμοίᾳ τῆς πρώτης ἐπὶ ἐγκλήματι ἐσχάτης προδοσίας καὶ νέα κάθειρξις ἐπομένως διεδέχετο τὴν πρώτην προσθήσασα εἰς ἐπίμετρον τῶν δεινῶν του καὶ ἄλλας ἐπίσης ἀνυπολογίστους ζημίας καὶ καταπιέσεις.

Ἄλλ' ἢ τῶν πάντων σῴτεια Θεῖα Πρόνοια δὲν ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, ἰδοὺ δὲ καὶ αὐθις ἐκ τῶν ὑπογείων ἐξέρχεται ἐν θριάμβῳ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς καταθλιβομένης πατρίδος του.

1841. Ἐπὶ τῆς ἀρμοστείας τοῦ στρατηγοῦ Δούγλας ὁ νέος οὗτος Τιβέριος τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας ζηλεύσας τὰς ὁμότητας, τὰς κακώσεις καὶ παντοειδεῖς βιαιοπραγίας τῶν προκατόχων του διενόηθη νὰ τοῦς ὑπερβῇ συμπληρῶν περισσῶς τε τὴν μισελληνικὴν καὶ καθολοκληρίαν ἀπάνθρωπον αὐτῶν τακτικὴν.

Μετὰ βραχεῖαν χρόνον πάροδον ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ ὁ Ἀρμοστής οὗτος ὡς τίγρις ἀμοδιφῆς ἐφορμᾷ κατὰ τὴν ἐν Κεφαλληνίᾳ φιλελευθεροφρονούντων καὶ ἄλλους μὲν ἐξορίζει εἰς τοὺς σκοπέλους, ἄλλους εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὑποβάλλει, τὸν δὲ Λιβαδᾶν, τὸν ἐθνικὸν τοῦτον τῆς ἐλευθερίας πυρῆνα, καθεύρει εἰς τὸ φρούριον Βίδου καὶ προεκίρυσεν ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλήν αὐτοῦ.

Ἀλλὰ πάλιν ἡ Θεῖα Πρόνοια διέσωσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῆς ἀνθρωπομόρφου τίγρεως, ἀνακληθείσης ἀπὸ τῆς Ἀρμοστείας.

1846. Ἐπὶ τῆς ἀρμοστείας τοῦ Λόρδου Σείτωνος φυλακίσθη

ταὶ καὶ ἀποπέμπεται εἰς τὸ φρούριον Ἁγίου Γεωργίου ἐν Κεφαλληνίᾳ.

1848. Τοιαύτη τάσις τῆς Προστασίας τὸν ἐμπλέκει εἰς τὸ κατηγορητήριον ὡς μετασχόντα τῆς στάσεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μετὰ πολὺμηνον δὲ ἐν ταῖς σκοτειναῖς φυλακαῖς κάθειρξιν ἀνευ συγκοινωνίας ἢ Ἀνάκρισις ἀπολύει αὐτὸν.

Διὰ δὲ τὴν θρησκευτικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ λαοῦ Ἀργοστολίου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς τοῦ αὐτοῦ ἔτους μεταξὺ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἐφυλακίζοντο ἅπαντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θρασύβουλος, Ἀνδρέας, Ὁθων καὶ Παναγῆς Λιβαδᾶς.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος κατεδικάσθη εἰς δεκατριῶν μηνῶν φυλάκισιν, ὁ δὲ δεῦτερος ἐξωρίσθη ἐπὶ ὀκτὰμηνον εἰς Φισκάρδον Κεφαλληνίας, οἱ δὲ ἕτεροι ὡς μικροὶ ὄντες τὴν ἡλικίαν μετὰ μικρὰν προσωποκράτησιν ἀπελύθησαν.

1849. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συνεπέα ἐξεγέρσεως τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τοῦ διέποντος αὐτοῦς δεσποτισμοῦ καὶ τῶν ἐν Ἐπτανήσῳ διαδραματιζομένων ἠναγκάσθη ἐκοῦσα ἀκουσα ἢ Προστασία καὶ παρεχώρησεν ἐλευθεροτυπίαν καὶ ἐλεύθερον μὲν πλὴν περιορισμένον ἐκλογικὸν σύστημα ὑπὸ τὴν ὀλεθρίαν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπικαταράτου Ὑψηλῆς Ἀστυνομίας.

Εἰς τοιαύτην περισπούδαστον ἐποχὴν ὁ Λιβαδᾶς διατελὼν μόνον μετὰ τοῦ ὁμόφρονος αὐτῷ Σταματέλου Πυλαρινοῦ καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐνθέρμου πατριωτικῆς νεολαίας μεθ' ἑαυτοῦ ἔχων διενήργησε τὴν ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφὴν τῶν ἐκλογέων, ἀνέπτυξε καὶ συνεκέντρωσε τὸ δημόσιον πνεῦμα καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν πολιτῶν διὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ ἐννάτου καὶ πρώτου ἐλευθέρου Κοινοβουλίου, αἵτινες διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας ἀπέναντι τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὑποψηφίων ἐκ τῶν προκρίτων τῆς Νήσου ἠνεγκον ὡς ἀποτέλεσμα τὸν μέγαν ἐκείνον θρίαμβον τῶν ἀτρομήτων ριζοσπαστῶν, οἵτινες τόσον γενναίως ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἐπτανησιακοῦ λαοῦ διὰ τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος πρώτου καὶ περιβοήτου ἐκείνου Ψηφίσματος.

Ἡ δὲ Προστασία ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς Ἐθνικῆς κοινοβουλευτικῆς καὶ ἐπισήμου τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἐκδηλώσεως ἐξαγριωθείσα ἤρξατο ἀναιδῶς καὶ ἀσυστόλως διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου ἐνεργοῦσα, ὅπως ἀναχαιτίσῃ καὶ εἰ δυνατὸν ἀποπνίξῃ τὴν πρῶτον παντὸς αἰσθήματος τοιοῦτων ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων.

Ἐντεῦθεν προσέβη εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἐννάτης Βουλῆς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αὐθαιρέτων ἐκείνων μέτρων κακώσεων καὶ καταθλί-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

φρων. περί ὧν ἡ ἱστορία λεπτομερῶς ἀφηγείται καὶ τῶν ὁποίων ἀκροθιγῶς πῶς ἐπιλαμβανόμεθα μνημονεύοντες τὴν φυλάκισιν αὐτοῦ ἐν ἔτει 1850, τὴν ἐξορίαν τοῦ ἔτους 1853, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ θηριώδης Ἀρμιοστῆς Οὐάρδος δι' ἐπισήμου προκηρύξεως ἐθεώρει ὑπεύθυνον αὐτόν τε καὶ τὸν υἱόν του Θρασύβουλον εἰς ὅ,τι ἤθελε συμβῆ ἔθνικὸν κίνημα ἐν Κεφαλληνίᾳ, τὴν ἐν ἔτει 1854 ἐνέργειαν αὐτοῦ πρὸς ἀπόδασιν ἐθελοντῶν ἐπὶ τῆς ἀντίπεραν Ἡπείρου, ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκραγεῖσαν ἐπανάστασιν, ἧς μετέσχον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ὅθων καὶ ὁ Θρασύβουλος, ὅστις μετὰ τὴν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ Πατρίδα ἐπάνοδοσιν ἐξωρίσθη παρὰ τοῦ Ἀρμιοστοῦ Οὐάρδου καὶ ἀπήχθη μετὰ τῶν συμμετασχόντων ἐν τῇ ἐπαναστάσει τῆς Ἡπείρου εἰς τὸν ξηροσκοπέλον τῶν Ἀντικυθέρων μέχρι νέων διαταγῶν.

Παραλείποντες τὰ καθ' ἕκαστα τῶν μυρίων ὅσων παρανόμων, αὐθαριῶν καὶ στρεφολίμων δικαστικῶν ἐκ συστήματος καταδιωγμῶν κατ' αὐτοῦ ἀπηνῶς καὶ ἀνηλεῶς διενεργουμένων καθ' ἅπαν τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τοῦ 1864 περιοριζόμεθα εἰς μόνον τὰ ὧδε ἐκτεθέντα πραγματικὰ καὶ ἀδιαφιλονείκητα γεγονότα πρὸς τὴν ἀμείλικτον καὶ σκληρὰν αἰμαρμένην, κατὰ τῶν ὁποίων ὁ γενναϊόκαρδος καὶ καρτερόψυχος Λιθαδάς μετὰ τοσαύτης αὐταπαρνήσεως, ὡς γνωστὸν, ἀντέταξε τὴν πατριωτικὴν του ἐνέργειαν ἄχρι τῆς ἐπιστέψεως τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ ἀγώνων διὰ τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἣτις μὲ ὄλας τὰς περιγραφείσας κατ' αὐτοῦ καταδρομὰς τῆς διεφθαρμένης μερίδος ἢ τῶν πολεμίων Ἀργυρωνήτων καὶ χαμερπῶν καὶ ἀσυνεπῶν τοῦ ξενισμοῦ ὀργάνων καὶ ριψασπίδων ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ ἔχη αὐτὸν ἀντιπρόσωπον ἀπὸ τῆς ἐννάτης πρώτης ἐλευθέρας Βουλῆς μέχρι τῆς δεκάτης τρίτης καὶ τελευταίας, ἐν ἣ προεξείρχεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὀριστικοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως Ψηφίσματος ἐπισφραγίσαντος τὸ τέρμα τῶν δεινοπαθημάτων τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, δις δὲ μετὰ τὴν Ἐνωσιν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς κοινῆς μητρὸς Ἑλλάδος τὴν μὲν πρώτην φοράν μέλος ἐνεργὸν τῆς Β. Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως καὶ τὴν δευτέραν βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας Πάλης, ἐν τῇ μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν τῆς 10ης τοῦ Ὀκτωβρίου 1862 πρώτη καταρτισθεῖσιν ἐν ἔτει 1866 Ἐθνικῇ Βουλῇ, ἐν ἣ ἐντίμως τε καὶ λίαν ἀξιοπροεπὲς ἔκλεισε τὸ πολιτικὸν πατριωτικὸν καὶ ἔθνωφελὲς αὐτοῦ στίγμα.

Ἐν Ἀργεσιολίῳ Κεφαλληνίας τῇ 12 Ἰουλίου 1870

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΓΡΦΙΟΥ

